

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 17.9.2008
SEC(2008) 2437

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

bij het

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1290/2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en Verordening (EG) nr. 1234/2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten ("integrale GMO"-verordening) ten aanzien van de voedselverstrekking aan de meest behoeftigen in de Gemeenschap

Samenvatting van de effectbeoordeling

{COM(2008) 563 definitief}
{SEC(2008) 2436}

1. INLEIDING

Het EU-programma voor voedselverstrekking aan de meest behoeftigen in de Gemeenschap (hierna "voedselhulpprogramma" genoemd) bestaat sinds december 1987, toen de Raad de voorschriften vaststelde om landbouwproducten uit de openbare interventievoorraden beschikbaar te stellen aan de lidstaten die deze producten wensten te gebruiken als voedselhulp voor de meest behoeftigen in de Gemeenschap.

Om de continuïteit van het aanbod te waarborgen werd het voedselhulpprogramma medio jaren negentig zo gewijzigd dat de interventievoorraden voortaan konden worden aangevuld door aankopen op de markt. Dit was niet bedoeld als een oplossing op lange termijn, doch slechts als een mogelijkheid in het geval dat het aanbod van bepaalde producten onvoldoende was. Het programma bleef op interventie gebaseerd *"totdat de voorraden (...) tot een normaal peil zijn teruggebracht"*.

Opeenvolgende hervormingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) hebben de interventie geleidelijk haar rol van vangnet teruggegeven. In 2008 zijn de aankopen op de markt goed voor 90% van de uitgereikte voedingsmiddelen. De interventievoorraden zijn klein en, de herziening van het GLB en ook de situatie op de wereldmarkt in aanmerking genomen, wordt er niet verwacht of is het niet erg waarschijnlijk dat nieuwe overschotten zullen ontstaan.

Bijgevolg moet een nieuwe grondslag worden gelegd voor het voedselhulpprogramma. Daartoe is een effectbeoordeling uitgevoerd en in het kader daarvan werden vertegenwoordigers van de lidstaten en liefdadigheidsorganisaties geraadpleegd en kon het grote publiek zijn mening geven via een onlinevragenlijst.

• Hoe werkt het programma?

Het voedselhulpprogramma wordt gefinancierd door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF). De betrokken begrotingsmiddelen zijn gestegen van iets minder van 100 miljoen euro in 1987 tot meer dan 305 miljoen euro in 2008. Aan het programma wordt op vrijwillige basis deelgenomen. In 2008 zijn er 19 deelnemende lidstaten.

Elk jaar delen de lidstaten die wensen deel te nemen, hun behoeften mee aan de Commissie, welke behoeften worden uitgedrukt in hoeveelheden interventieproducten. Op basis daarvan en van gegevens van Eurostat over de armoede bepaalt de Commissie voor elke deelnemende lidstaat een maximum aan financiële middelen en een lijst van de producten die, met gebruikmaking van de toegewezen financiële middelen, uit de openbare voorraden moeten worden genomen of moeten worden aangekocht op de markt.

In het geval van de levering van interventievoorraden worden inschrijvingen gehouden voor de verwerking van de betrokken basisproducten (bv. tarwe) tot, of het ruilen ervan tegen, verwerkte producten van dezelfde "productgroep" (bv. meel of pasta). Deze laatste producten worden als voedselhulp uitgereikt aan de meest behoeftigen, hetzij in de vorm van voedselpakketten, hetzij in de vorm van maaltijden in centra die worden beheerd door liefdadigheidsorganisaties of andere bevoegde instanties die door de lidstaten zijn aangewezen. In 2006 hebben meer dan 13 miljoen mensen in 15 lidstaten van het voedselhulpprogramma geprofiteerd.

- **Wie wordt via het programma geholpen?**

Via het voedselhulpprogramma wordt steun verleend voor voedselverstrekking aan personen, en vooral kwetsbare gezinnen, die in moeilijkheden verkeren. In 2006 dreigden naar schatting 43 miljoen mensen in de EU-25 in voedselarmoede terecht te komen. Per lidstaat varieerde het percentage tussen ongeveer 2% in Denemarken en 37% in Slowakije. In vijf van de tien nieuwe lidstaten lag het boven de 20%.

Kinderen in arme gezinnen zijn bijzonder kwetsbaar; hun voedingspatroon kan gezondheidsproblemen in hun latere leven tot gevolg hebben en kan er onder meer toe leiden dat hun hersenen zich minder goed ontwikkelen, wat hun leervermogen aantast.

Volgens de verkregen gegevens zijn ouderen vaak ondervoed; een slechte of ontoereikende voeding die het gevolg is van armoede of een handicap, komt bij hen nogal eens voor.

Daklozen vormen duidelijk een risicogroep en hetzelfde geldt voor asielzoekers en illegale buitenlandse werknemers, die gewoonlijk niet in de officiële cijfers zijn begrepen; deze laatste categorieën kunnen door hun status zijn uitgesloten van sociale voorzieningen en zij maken een belangrijk deel uit van degenen die zijn aangewezen op gaarkeukens.

- **De grondslag voor het optreden van de Gemeenschap**

Honger, achterstelling, armoede en sociale uitsluiting zijn allemaal Europese problemen die zich in elke lidstaat voordoen. Het voedselhulpprogramma pakt deze problemen rechtstreeks aan in de geest van het Verdrag, waarin staat: "*De Unie heeft als doel [...] het welzijn van haar volkeren te bevorderen.*" en "*De Unie bevordert [...] de solidariteit tussen de lidstaten.*".

Meer in het bijzonder draagt het programma bij tot de verwezenlijking van de met het GLB nagestreefde doelstellingen de markten te stabiliseren en redelijke prijzen bij de levering aan verbruikers te verzekeren. Hoewel het GLB zich in het verleden heeft geconcentreerd op maatregelen aan de aanbodzijde, heeft het ook altijd tot doel gehad ervoor te zorgen dat aan de vraag kan worden voldaan.

De sociale steun die door autoriteiten van de lidstaten wordt verleend, is zelden toegespitst op de toegang tot voedsel. Initiatieven op voedingsgebied die bedoeld zijn voor sociaal uitgesloten en gemarginaliseerde bevolkingsgroepen, worden veelal geleid door liefdadigheidsorganisaties en uitgevoerd met hulp van vrijwilligers.

Het is de bedoeling dat het voedselhulpprogramma een bijdrage levert die de lidstaten tot actie kan aanzetten. Ook moet het programma liefdadigheidsorganisaties en het maatschappelijk middenveld helpen bij de ontwikkeling van hun eigen initiatieven om het recht op voedsel van alle EU-burgers te waarborgen. Een EU-kader kan ervoor zorgen dat het programma volgens EU-normen inzake goed bestuur wordt beheerd en tegelijk volkomen aansluit bij de bestaande programma's van de lidstaten.

2. DOELSTELLINGEN

Het voedselhulpprogramma heeft tot doel de voedselonzekeerheid te verkleinen en zo het recht op voedsel in de EU te helpen garanderen. De herziening van het programma moet erop zijn gericht:

- **een stabiele bron van voedingsmiddelen voor de doelgroepen veilig te stellen;**
- **het overheidsbestuur op dit gebied te verbeteren;**
- **het programma sterker te richten op de personen in nood.**

3. BELEIDSMOGELIJKHEDEN

Mogelijkheid 1 – Alleen interventie ("ongewijzigde situatie")

Als niet op permanente basis gebruik kan worden gemaakt van aankopen op de markt, zal het voedselhulpprogramma afhangen van de beschikbare interventievoorraden als enige bron van voedingsmiddelen voor uitreiking aan de meest behoeftigen. Deze voorraden zouden onder verantwoordelijk van de lidstaten worden geruild tegen bruikbaarere voedingsproducten die tot dezelfde "productgroep" behoren. Net als nu zouden de voedingsmiddelen dan worden uitgereikt door de door de lidstaten gekozen organisaties.

Ter vereenvoudiging van de procedures zou elke lidstaat rechtstreeks toegang hebben tot de interventievoorraden die zich op zijn eigen grondgebied bevinden, en zouden de vervoerskosten in de inschrijvingen worden meegenomen. Beschikbare voorraden zouden tussen lidstaten kunnen worden overgedragen in het kader van specifieke overeenkomsten tussen de betrokken lidstaten. Gegevens over de uit de voorraden genomen hoeveelheden zouden beschikbaar worden gesteld via het elektronische informatie- en communicatiesysteem van de Commissie.

Mogelijkheid 2 – Interventievoorraden aangevuld door aankopen op de markt

Het programma zou gebaseerd blijven op de onttrekking van hoeveelheden aan de interventievoorraden voor zover beschikbaar, welke hoeveelheden zouden worden aangevuld door aankopen op de markt. Zijn de beschikbare interventievoorraden niet geschikt (bv. omdat de kwaliteit ervan ontoereikend is voor menselijke consumptie) of zouden de kosten van het vervoer vanaf de plaats van opslag ervan onredelijk hoog zijn, dan zouden de lidstaten niet verplicht zijn die voorraden te gebruiken voor het voedselhulpprogramma.

In het geval dat interventievoorraden worden gebruikt, zou de procedure net als bij mogelijkheid 1 worden vereenvoudigd. De voor aankoop in aanmerking komende producten zouden niet langer beperkt blijven tot de huidige "productgroepen" en er zou geen voorafgaande toewijzing per soort van product nodig zijn. De lidstaten zouden kunnen beslissen welke producten worden aangekocht.

Ter vergroting van de doorzichtigheid zouden de lidstaten gegevens over de inschrijvingen online moeten bekendmaken.

Mogelijkheid 3 – Alleen aankopen op de markt

Het verband met de interventievoorraden zou verdwijnen en het programma zou uitsluitend zijn gebaseerd op de overdracht van financiële middelen die zouden moeten worden gebruikt voor aankopen op de markt. De lidstaten zouden zonder enige beperking beslissen welke producten met de toegewezen financiële middelen van de Gemeenschap worden aangekocht.

Net als bij mogelijkheid 2 zou de flexibiliteit groter zijn, zou beter tot een evenwichtige voeding kunnen worden bijgedragen dan nu en zou het voedselhulpprogramma doelmatiger worden beheerd. Eveneens net als bij mogelijkheid 2 zou veel belang worden gehecht aan de verspreiding van informatie over de inschrijvingen.

Mogelijkheid 4 – Beëindiging van het programma voor voedselverstrekking

Nu er minder interventievoorraden voorhanden zijn, zijn de beweegredenen voor het programma althans voor een deel komen te vervallen en zou het programma na 2009 al dan niet geleidelijk worden beëindigd.

4. HORIZONTALE ASPECTEN

- **Inpassing in een bredere sociale beleidscontext**

Momenteel coördineert de EU activiteiten van de lidstaten ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting door de uitwisseling van goede werkwijzen en andere vormen van leren van elkaar. Dit aspect zou in een nieuw voedselhulpprogramma kunnen worden versterkt.

- **Selectie van de begunstigden**

Het gaat hier om de toespitsing van de voedselhulp op (een) specifieke doelgroep(en), om de daarbij te hanteren criteria en om het niveau waarop de beslissingen daarover het best kunnen worden genomen.

- **Vermindering van voedselafval**

In een aantal lidstaten onderhandelen liefdadigheidsorganisaties reeds met supermarkten en andere verkooppunten van verse voedingsmiddelen over de beschikbaarstelling van onverkochte maar nog voor consumptie geschikte producten met het oog op de uitreiking ervan aan behoeftige personen. Van de lidstaten die aan het voedselhulpprogramma deelnemen, zou kunnen worden verlangd dat zij in het kader van de voedselhulp onder meer maatregelen nemen om voedingsmiddelen die niet verkocht raken/als afval zouden worden verwijderd, te bestemmen voor voedselverstrekking.

- **Administratieve aanpak**

Met het oog op een grotere doorzichtigheid en een betere afstemming op de doelstellingen van het programma zouden de nationale prioriteiten, de doelgroepen, de soorten producten en/of de te verstrekken maaltijden, enz. kunnen worden beschreven in nationale meerjarenprogramma's. Gedetailleerde procedures zouden zorgen voor doorzichtigheid bij de inschrijvingen.

- **Begroting en financiering**

Een meerjarenkader zou continuïteit en een planning op middellange termijn door de lidstaten en de liefdadigheidsorganisaties mogelijk kunnen maken. De voor de verdeling van de begrotingsmiddelen gebruikte criteria zouden moeten worden herzien en medefinanciering door de lidstaten zou moeten worden overwogen.

- **Voedselbonnen**

De mogelijkheid het voedselhulpprogramma te baseren op een systeem van voedselbonnen werd verworpen wegens het frauderisico. Een dergelijk systeem zou omslachtige controleprocedures vergen, zou niet erg doelmatig zijn en zou gepaard gaan met hoge transactiekosten.

5. ANALYSE VAN DE EFFECTEN

Het werd niet mogelijk geacht de **macro-economische** of **milieueffecten** van de verschillende beleidsmogelijkheden te kwantificeren. Geoordeeld wordt dat geen sprake is van een **internationaal** effect; ook ingevoerde producten zouden in aanmerking komen voor aankoop op de markt. De beleidsmogelijkheden werden voornamelijk beoordeeld uit het oogpunt van hun effect op het **overheidsbeleid van de lidstaten**, op de **liefdadigheidsorganisaties** en op de **begunstigden van het programma**.

Aangezien interventievoorraden waarschijnlijk nog slechts af en toe beschikbaar zullen zijn, is het effect van **beleidsmogelijkheid 1** slechts iets minder extreem dan dat van **beleidsmogelijkheid 4**: in het eerste geval zou het programma zeer sterk worden ingekrompen, terwijl het in het tweede geval volledig zou verdwijnen.

Als uitsluitend met interventievoorraden zou worden gewerkt (**mogelijkheid 1**), zouden veel minder voedingsmiddelen worden uitgereikt; het voedselhulpprogramma zou niet langer in zijn huidige omvang kunnen functioneren en zou de behoeftigen slechts weinig steun kunnen bieden.

Op basis van de begroting 2008 zou het verlies voor de liefdadigheidsorganisaties die de voedingsmiddelen verstrekken, ongeveer 305 miljoen euro bedragen in het geval dat in de interventievoorraden geen producten beschikbaar zijn. De liefdadigheidsorganisaties en de sociale diensten zouden hetzij hun programma's moeten inkrimpen, hetzij op zoek moeten gaan naar aanvullende steun in de vorm van particuliere giften en subsidies van de lidstaat of lokale autoriteiten.

De beëindiging van het programma (**mogelijkheid 4**) of de invoering van een programma dat uitsluitend op interventievoorraden is gebaseerd (**mogelijkheid 1**), zou rechtstreekse nadelige gevolgen kunnen hebben voor meer dan 13 miljoen mensen (cijfers voor 2006 – 15 deelnemende lidstaten).

In de nieuwe lidstaten zou de uitreiking van voedselhulp aan de meest behoeftigen waarschijnlijk nagenoeg tot een einde komen. In de "oude" lidstaten zou de hoeveelheid voedselhulp afnemen in verhouding tot het procentuele aandeel van de bijdrage van de EU in die hulp.

In de "oude" lidstaten zouden de goed ontwikkelde socialezekerheidssystemen de gezinnen met een laag inkomen blijven bereiken, maar de aldus geboden hulp (die meestal geen voedselverstrekking omvat) strekt zich over het algemeen niet uit tot de sociaal uitgesloten personen, die het meeste nadeel zouden ondervinden van de beëindiging van het programma.

Door de stijgende voedsel- en energieprijzen zouden de gevolgen zelfs nog ernstiger zijn voor degenen in de EU die in voedselarmoede terecht dreigen te komen, en vooral voor de kinderen die in dat geval verkeren.

De **mogelijkheden 2 en 3** zouden allebei een vergelijkbaar effect hebben, aangezien het programma in beide gevallen zou kunnen worden voortgezet. Allebei bieden zij het voordeel van flexibiliteit wat de voor uitreiking in aanmerking komende soorten voedingsmiddelen betreft. De nu geldende beperking dat aangekochte producten tot dezelfde "productgroep" moeten behoren als de beschikbare interventievoorraden, zou worden afgeschaft, zodat de liefdadigheidsorganisaties de door hen verstrekte voedselhulp zouden kunnen verbeteren uit het oogpunt van verscheidenheid en nutritionele kwaliteit.

De nieuwe lidstaten die aan het communautaire programma deelnemen, beschouwen dat programma als essentieel. In die landen bestaat een duidelijke behoefte aan voedselhulp en dankzij het programma kan veel meer hulp aan de betrokkenen worden geboden. Ook heeft het programma de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die aan liefdadigheid doen, geholpen om doelmatiger en professioneler te werk te gaan.

Bovendien zorgt de verstrekking van voedselhulp voor een eerste contact tussen de liefdadigheidsorganisaties en de behoeftigen. Door de liefdadigheidsorganisaties of via de passende sociale diensten kan dan andere steun worden geregeld die helpt leiden tot de re-integratie van uitgeslotenen.

Inpassing in een breder sociaal beleidskader

Het voedselhulpprogramma zou een grotere bijdrage aan de bevordering van sociale insluiting kunnen leveren door de keuze van doelstellingen, doelgroepen en producten, door de organisatorische aanpak en de wijze van voedselverstrekking en door de inschakeling van betrokken partijen bij financiële en andere aangelegenheden in het kader van het programma. Sommige NGO's zouden echter problemen kunnen ondervinden bij de vervulling van nieuwe administratieve taken doordat zij grotendeels afhankelijk zijn van vrijwilligers.

Doelgroepen

De lidstaten dienen verder de doelgroepen te kiezen die naar hun oordeel het meest doeltreffend kunnen worden geholpen, waarbij zij rekening moeten houden met de specifieke situatie en behoeften in het land.

Onverkocht gebleven voedingsmiddelen

In de EU bestaan verscheidene initiatieven om te voorkomen dat dergelijke voedingsmiddelen bij het afval terechtkomen door ze uit te reiken aan behoeftigen, maar er kan nog meer worden gedaan zoals het verlenen van logistieke steun en de uitwisseling van gegevens. Dergelijke initiatieven zijn gunstig voor het milieu en kunnen ook een manier zijn om liefdadigheidsorganisaties meer middelen te verschaffen voor voedselverstrekking.

Gevolgen op begrotingsgebied

- **EU-begroting**

Mogelijkheid 1: het voedselhulpprogramma zou volledig afhankelijk zijn van de interventievoorraden, waarvan de beschikbaarheid ongewis zou zijn. Op basis van de voor het programma 2008 beschikbare interventievoorraden zouden de uitgaven variëren tussen 0 en 25 miljoen euro, een besparing van 275 à 305 miljoen euro ten opzichte van de huidige begroting.

Mogelijkheid 4: door beëindiging van het voedselhulpprogramma zouden alle begrotingsmiddelen die er voorheen voor werden uitgetrokken, worden bespaard aangezien er geen flankerende maatregelen zouden zijn die verdere uitgaven vergen.

De mogelijkheden 2 en 3 hebben vergelijkbare gevolgen uit begrotingsoogpunt. De omvang van het voedselhulpprogramma is nog niet besproken, maar duidelijk is wel dat het een programma dient te blijven waarmee gedeeltelijk wordt voorzien in de behoeften van de lidstaten op het gebied van voedselhulp.

Volgens een schatting op basis van referentiegegevens over de doelgroepen in alle 27 lidstaten zouden in 2008 voor het voedselhulpprogramma begrotingsmiddelen ten bedrage van bijna 500 miljoen euro nodig zijn om de financiële inspanning reëel gesproken te kunnen handhaven op hetzelfde niveau als in 2003.

Als de beschikbare begrotingsmiddelen zouden worden verdubbeld, zouden de liefdadigheidsorganisaties de extra middelen gemakkelijk kunnen besteden, vooral gezien de hoge voedselprijzen. In de afgelopen jaren zijn altijd minder begrotingsmiddelen toegewezen voor het programma dan de bedragen waarom de lidstaten hadden verzocht.

- **Programmering**

Een meerjarenplanning zou het voordeel hebben dat de lidstaten een perspectief op middellange termijn wordt geboden, waarbij het aanbod van voedingsmiddelen van jaar tot jaar zou worden veiliggesteld en het voedselhulpprogramma op flexibeler wijze zou kunnen worden uitgevoerd.

Een jaarlijkse voortgangscontrole zou het mogelijk maken zo nodig aanpassingen door te voeren. Ongebruikte financiële middelen zouden niet naar het volgende begrotingsjaar kunnen worden overgedragen.

- **Methodologie voor de toewijzing van de begrotingsmiddelen**

De huidige verdeling van de begrotingsmiddelen is gebaseerd op de door de lidstaten meegedeelde behoeften en de best mogelijke schatting van het aantal behoeftige personen in elk van die landen. Met het oog op een betere aansluiting bij de cohesiedoelstellingen zijn nieuwe methoden voor de berekening van de verdeling van de begrotingsmiddelen onderzocht waarbij rekening wordt gehouden met een combinatie van verschillende indicatoren.

- **Medefinanciering**

Medefinanciering zou voor een sterkere betrokkenheid van de nationale overheden zorgen en zou het mogelijk maken de omvang van het voedselhulpprogramma te vergroten. Wat het medefinancieringspercentage betreft, zou onderscheid kunnen worden gemaakt tussen enerzijds de lidstaten die in aanmerking komen voor financiering uit het Cohesiefonds, en anderzijds de lidstaten die daar niet voor in aanmerking komen.

Administratieve kosten en vereenvoudiging

Het gebruik van interventievoorraden (mogelijkheden 1 en 2) brengt extra kosten en administratieve werkzaamheden mee, wat betekent dat een deel van de waarde van de toegewezen begrotingsmiddelen verloren kan gaan, terwijl de aankoop van voedingsmiddelen op de markt (mogelijkheden 2 en 3) schaalvoordelen kan opleveren.

Bij mogelijkheid 2 zou het voor de lidstaten eenvoudiger worden om gebruik te maken van interventievoorraden, zodat de doelmatigheid niet geringer zou zijn dan bij mogelijkheid 3, die uitsluitend overdrachten van begrotingsmiddelen inhoudt. Het gebruik van interventievoorraden biedt het voordeel dat de opslagduur korter wordt, wat resulteert in lagere administratieve en financieringskosten.

Wat zou als goed bestuur worden gezien?

Vermindering of beëindiging van de steun zou een slechte zaak worden gevonden niet alleen door de begunstigen maar ook door het grote publiek. Bij een keuze voor mogelijkheid 2 of 3 zou het huidige positieve imago van het voedselhulpprogramma in stand worden gehouden. Het gebruik van interventievoorraden voor het programma (mogelijkheden 1 en 2) zou, vooral als die voorraden weer tot hoge niveaus zouden stijgen, gunstig worden ontvangen en een uiting zijn van goed bestuur op EU-niveau.

6. VOORTGANGSCONTROLE, EVALUATIE EN RAPPORTAGE

Door de ontwikkeling van indicatoren regelmatig te volgen zou tijdens de uitvoering van het voedselhulpprogramma kunnen worden beoordeeld of de gevolgde koers aan de nagestreefde doelstellingen beantwoordt, en zou het programma voortdurend kunnen worden verbeterd.

De controleprocedures zouden tot het domein van de overheden van de lidstaten blijven behoren. De Commissie zou geregeld audits uitvoeren.

De deelnemende lidstaten zouden meerjarenprogramma's indienen waarin zij aangeven op welke doelgroep(en) zij zich richten, aan welke organisaties zij de uitreiking van producten zullen opdragen, welke producten aan begunstigen zullen worden verstrekt, enz. en zouden elk jaar verslag uitbrengen over de uitvoering van het programma.

7. CONCLUSIE

Met het EU-voedselhulpprogramma voor de meest behoeftigen wordt niet gepoogd alle voedselarmoede in de lidstaten uit te bannen. Het programma moet bijdragen tot en/of de aanleiding vormen voor acties van de lidstaten en moet liefdadigheidsorganisaties en het maatschappelijk middenveld helpen steunen bij de ontwikkeling van hun eigen initiatieven om het recht op voedsel voor alle EU-burgers te garanderen.

De mogelijkheden 2 en 3 zijn allebei in overeenstemming met de doelstellingen die met een vernieuwd voedselhulpprogramma zouden worden nagestreefd. Niet alleen zou het programma voor administratieve vereenvoudiging en een beter bestuur kunnen zorgen, maar ook zou het tot innovaties kunnen leiden door te voorkomen dat onverkochte voedingsmiddelen bij het afval terechtkomen, en door de voedselhulp in te passen in een breder sociaal kader.